

Николай Лилиев

Мрачини обсебят...

Мрачини обсебят
пътища сърдечни,
друмник отдалече,
ида аз при тебе.

Тъмна и несретна
мойта мисъл тръпне
и в тъмата бледна
плахи думи шгпне:

Горка скръб обсеби
пътища сърдечни,
в тая късна вечер
ида аз при тебе.

Моят сън е морен,
ледни мойте тръпки,
но звънят покорни
чужди, глухи стъпки

и отсичат бавно,
капки в ранна есен,
звучите неравни
в тая тъжна песен.

КРАЙ

© 1918 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7715>]